דגל מחנה אפרים — משפטים

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם. י"ל ע"ד תתחדש כנשר נעורייכי כי ידוע שבמצרים תקנו והעלו אותן נצוצות שנפלו מימי אדה"ר ואיתא בכתבים שאדה"ר פגם שלו היה בדעת ודעת היא המכריע בין חכמה ובינה כמו דיין שלישי כי יש דיין ימין ודיין שמאל ודיין שלישי הוא המכריע וקבלתי מאא"ז זללה"ה שתלת אבהן הם ג' דיינים שהם תלת מוחין ימין ושמאל ומכריע ונמצא כיון שהפגם היה בדעת ממילא התיקון צריך להיות ג"כ ע"י דעת לכך משה שהיה בחי' דעת של הדור ההוא וכל הדור היו דבוקים אליו ולכך היה מעלה אותם ממצרים: וע"ד דאיתא ברמב"ם שהמקוה מטהר ברוחניות כמו שהוא מרחיץ ומנקה בגשמיות מכל טיט ולכלוך כי מי המקוה שהיא רמז נמי החשד והדעת מזה נמשך אליו לתקן מה שפגם בדעת וזהו תתחדש כנשר נעוריכי היינו שיתקן כל הניצוצין שלו כנשר שהוא משליך כנפיו הישנים ולובש חדשים ומתוקנים: עושה צדקות ה' ומשפטים לכל עשוקים היינו כדיין המכריע כך הדעת שהוא מכריע מתקן לכל הניצוצות העשוקים בעמקי הקליפות ר"ל: יודיע דרכיו למשה היינו שמשה שהוא בחי' הדעת של הדור ההוא וכן בכל דור ראשי הדור שהם בחי' דעת הם יוכלו לתקן ניצוצות של כל הדור הדבוקים אליהם וזהו לבני ישראל עלילותיו: וזהו ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם היינו תלת דיינין שהם בעו"הז ובנפש הם נקראים תלת מוחין שם חב"ד ובשנה הם שלש רגלים היינו על ידי הדעת שהוא המכריע כנ"ל תוכל להעלותן ולתקנן והמשכיל יבין:

כי תצא אש ומצאה קוצים יובן ע"ד אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו כי הקב"ה שולח אש התלהבות גדול לעולם לעבודתו וזר אל יתערב כי נשפט באש השכינה מכח התלהבות ואהבה גדולה אשר מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה וכ"ז לפי המקבלים אם ח"ו המקבלים אינם רוצים לקבל השפע לעבודתו באש אז ח"ו מתהפך לדין ועושה דין בו ובאדם מתהפך לכעס וידוע שע"י כעס מסתלק הנשמה מהאדם ויש אדם שיש לו נשמה קומה שלימה מרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו ויש אדם שעדיין אין לו נשמה שלימה רק הוא קונה לו נשמה בתורה ותפלה ובכל פעם שהוא עושה איזה מצוה מתרבה ומתגדלת אצלו הנשמה פעם באבר זה ופעם באבר זה עד תשלום רמ"ח אבריו ושס"ה גידיך ואח"כ מתגדלת יותר כל מצוה שהוא עושה מתגדל אותו אבר בנשמה: וזהו כי תצא אש מאת הקב"ה התלהבות גדול לעבודתו ומצאה קוצים ב"א שאינם הגונים שאינם יכולים לקבלו: ונאכל גדיש כנ"ל כי נהפך למשחית ויאכל גדיש היא הנשמה אשר האדם קונה לעצמו כנ"ל או הקמה היא הנשמה גדולה שירש מאב ואם או שדה או יכול להיות לעשות פגם להסתלק השכינה הנקרא שדה דחקל: שלם ישלם פי' יראה עצמו להיות שלם בנשמה ואם קלקל כנ"ל ישלם אותו העבירה אשר גרם הסתלקות השכינה המבעיר את הבערה והבן:

כי יפתה איש בתולה אשר לא אורשה ושכב עמה וכו': יובן כי המחשבה אשר עדיין לא בא במעשה או בדיבור נקרא בתולה ולפעמים בא לאדם שמחשב מחשבה טובה ומתדבק בקב"ה ובקל היא מתבטלת ונשכחת ממנו מחמת שלא הביא אותה בדיבור או במעשה וזהו כי יפתה לשון הרחבה כמו יפת אלהים ליפת איש בתולה שהיא מחשבה אשר לא אורשה שהיא הדיבור מלשון ארשת שפתיים ושכב עמה ודבק עמה זאת עצות התורה שלא תפרח ממנו: מהור ימהרנה לו לאשה פי' יביא אותה בדיבור או במעשה ולא תתבטל ואז יהיה לו לאשה לנשמה ואם מאן ימאן כפל לשון פי' ואם לא יהיה מאת אביה היא הקב"ה לתתה לו בעובדא כדי שיהיה לו לאשה והטעם שאינו רוצה מפני שאתה לא רצית ממש באיזה מחשבה קטנה אשר כמעט לא נתפש לחשב וזהו ואם מאן אתה באיזה פניה אזי ימאן אביה ג"כ אז תשנה לזה כסף ישקול תכסוף ותתאוה מאוד מתי תבא שוב במחשבתך כדי לקיים אותה וזהו כסף ישקול תקח המדריגה של תאוה כמוהר הבתולות במהירות מחשבת' ואז תתן אביה לך לאשה והבן:

או יאמר כי יפתה איש: זה היצה"ר בתולה זה מחשבה כנ"ל מהר ימהרנה לו לאשה היא ע"ד ולקחת לך בפ' כי תצא שפי' אא"ז זללה"ה כסף מלשון ביוש כמו נהמא דכסופא היינו שתתבייש והבן:

כי תראה חמור שונאך רובץ תחת משאו פי' חמור נק' הגוף שונאך היא שם מושאל ליצה"ר וזהו רובץ תחת משאו הן בחליו ר"ל הן ביריד' פרנסה או כל צרה שלא תבא עזוב תעזוב ותעזור לו בתפלתך וזה כיון למה שדרש חז"ל עמו דווקא שהוא ג"כ יתפלל ויחזור בתשובה לאפוקי כשהוא יושב ואינו פונה עצמו להש"י אז אתה ג"כ פטור כשהוא אינו רוצה וכאשר ראיתי מא"אז זללה"ה והבן:

מלאתך ודמעך לא תאחר פי' הדרך אשר אתה רוצה למלאות ולהמשיך אותן הן בגשמיות והן ברחניות וזהו מלאתך ודמעך הן הדמעות שאתה בוכה לא תאחר לא תבוא אותן לאל אחר ח"ו רק בכור בניך תתן לי פי' אם ח"ו אתה המשכת מלאתך למקום שאינו צריך אזי יש לו תקנה בדמעה כידוע אז ודמעך עכ"פ לא תאחר רק תתן לי וברוחניות הבנים הם המצות ראשיתן ותחלתן שלא יהיה בהם מחשבה זרה ח"ו רק תתן לי לשמי והבן: